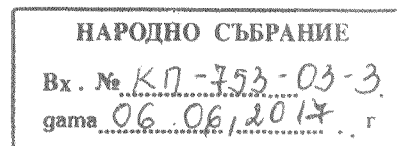

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВЪРХОВЕН
КАСАЦИОНЕН
СЪД

изх. № 333/05.06.2017 г.

На Ваш изх. КП-753-03-3/11.05.2017 г.

ДО
Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ -
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КИРИЛОВ,

Във връзка с писмото под горния номер Ви уведомявам, че възложих да бъде изготвено становище от председателите на Гражданската и Търговската колегии на Върховния касационен съд, което прилагам.

С уважение,

ЛОЗАН ПАНОВ –
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВЪРХОВНИЯ
КАСАЦИОНЕН СЪД НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Становище

по законопроект № 754-01-4 за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс

Принципното ни становище във връзка с внесенния законопроект е, че предприемането на каквито и да са промени в уредбата на гражданското съдопроизводство трябва да се предшества от сериозен професионален дебат и анализ относно достойнствата и недостатъците на действащата нормативна уредба. Гражданският процесуален кодекс е в сила вече повече от 9 години и моментът за извършване на такъв анализ, с участието на различните юридически професии, вкл. на правната наука, вече е назрял. В тази връзка предлагаме Върховният касационен съд, съвместно с Комисията по правни въпроси към Народното събрание, Министерство на правосъдието, Висшият съдебен съвет, Висшият адвокатски съвет, да организира национална кръгла маса или конференция, на която професионално да се обсъдят проблемите по приложението на различните институти на процеса- призоваване, инстанционно разглеждане на делата, заповедно производство, изпълнително производство и пр. В противен случай се рискува, при предприемане на изменения „на парче“, да се накърни общата философия на уредбата, като разрешаването на едни проблеми да постави други.

Конкретно във връзка с предложените текстове могат да се направят следните критични бележки:

1./ По допълването на ал.1 на **чл.42 ГПК**

С въвеждането на изречение трето се забавя и усложнява процедурата по връчването, доколкото такива разноски не могат да бъдат предвидени предварително, тъй като способът е факултативен. Промяната предполага предварително да се дадат указания на ищеца да внесе разноски (по сметката на кметството), чиито размер да се определи от съда въз основа на неясни критерии.

2./ Изменението на ал.3 на **чл.47 ГПК** с добавяне на ново изречение трето предполага създаване и поддържане на национални регистри за месторабота, местослужене или осъществяване на стопанска дейност (такива не се съдържат и в Търговския регистър), а ако такива има, да са служебно достъпни за съдиите и/или съдебните служители.

3./ Допълването на ал.1 на **чл.236 ГПК** с нова т.7 е в пряко противоречие с рамковата характеристика на съдържанието на решението, въвеждаща задължителни реквизити. Предложението изхожда от очевидно невярната

представа, че решения биват постановявани само по облигационни спорове за парични вземания. ТЗ./

4./ Горното се отнася и до предложението нов реквизит на заповедта за изпълнение - новата т.7 на **чл.412 ГПК**, който е в очевидно несъответствие с чл.410, ал.1, т.2 ГПК.

5./ Идеята отпадането на вземанията на банките от т.2 на **чл.417 ГПК**, за да бъдат въведени в отделна т.10, очевидно е свързана с разпоредбата на 420, ал.1 ГПК- т.е. подаденото възражение срещу заповедта за незабавно изпълнение в полза на банка да спира изпълнението. Необходимо е сериозно да се помисли дали тази промяна, замислена в полза на длъжниците, всъщност няма да увреди интересите им. Резултатът най-вероятно би бил многократно увеличаване броя на подадените възражения, за да се избегне незабавното изпълнение на всяка цена, но в случаите, при които вземането на банката действително съществува /а това е преобладаващата хипотеза/, ефектът единствено би бил натоварване на длъжника с лихви и разноски за исковия процес. По-разумно е да се предвиди, че изпълнението се спира при представяне на гаранция в определен размер /например 10% от вземането/, като по този начин процесът на подаване на възражения ще се дисциплинира и такива ще се подават само в случаите, при които длъжникът действително е убеден, че не дължи.

6/ Предвиденото изменение на **чл.435, ал.4** чрез добавяне на ново изр. второ на практика може да доведе до пълно блокиране на изпълнението чрез неконтролираната по какъвто и да е начин възможност всякакви трети лица, които в действителност не притежават права върху обекта на изпълнението, да подават произволни жалби- на практика в интерес на длъжника, а не в собствен интерес.

Надяваме се, че горните забележки достатъчно мотивират необходимостта измененията в ГПК да се предшестват от сериозен анализ на натрупания по приложението му опит в продължение на близо 10 години, като се вземат предвид и резултатите от провеждания от Министерство на правосъдието мониторинг.

**Заместник на председателя и ръководител на
Гражданска колегия:**

/Красимир Влахов/

**Заместник на председателя и ръководител на
Търговска колегия:**

/Дария Проданова/